

اثربخشی مداخلات گروهی مبتنی بر درمان شناختی-رفتاری مبتنی بر ذهن آگاهی بر افزایش خود کارآمدی اجتماعی، خودتنظیمی و بهبود مهارت ارتباطی دختران ۱۶ الی ۱۹ سال

سپیده علوی^۱، مهناز الهی نژاد^۲، ارسلان خانمحمدی^۳

چکیده

این مطالعه به بررسی اثربخشی مداخلات گروهی درمان شناختی-رفتاری مبتنی بر ذهن آگاهی (MBCT) در بهبود خودکارآمدی اجتماعی، خودتنظیمی و مهارت‌های ارتباطی در دختران نوجوان ۱۶ تا ۱۹ ساله پرداخت. یک مطالعه نیمه تجربی با طرح پیش‌آزمون/پس‌آزمون انجام شد. با ۳۰ شرکت‌کننده که از طریق نمونه‌گیری هدفمند انتخاب شده بود و به دو گروه تجربی ($n = 15$) و کنترل ($n = 15$) تقسیم شده بودند، به کار گرفته شد. گروه مداخله یک برنامه درمان شناختی رفتاری مبتنی بر ذهن آگاهی هشت‌هفته‌ای را گذراند بودند. جمع‌آوری داده‌ها شامل پرسشنامه‌های خودکارآمدی، خودتنظیمی و مهارت‌های ارتباطی بود که قبل و بعد از مداخله اجرا شد. تحلیل واریانس هم‌زمان برای ارزیابی تأثیر مداخله استفاده شد. نتایج نشان‌دهنده بهبودهای قابل‌توجهی در هر سه حوزه برای گروه مداخله در مقایسه با گروه کنترل بود. امتیازهای خودکارآمدی اجتماعی به‌طور قابل‌توجهی بهبود یافتند، که نشان‌دهنده افزایش اعتمادبه‌نفس در تعاملات اجتماعی و کاهش اضطراب بود. نتایج خودتنظیمی نشان‌دهنده افزایش کنترل عاطفی و کاهش تکانش‌گری بودند. علاوه بر این، نمرات مهارت‌های ارتباطی نشان‌دهنده بهبود وضوح، قاطعیت و توانایی‌های گوش دادن فعال بودند. یافته‌ها نشان می‌دهند که درمان شناختی رفتاری مبتنی بر ذهن آگاهی رویکرد مؤثری برای مقابله با چالش‌های روانی و اجتماعی در دوران نوجوانی است. ادغام درمان شناختی رفتاری مبتنی بر ذهن آگاهی در چارچوب‌های آموزشی و درمانی می‌تواند مزایای قابل‌توجهی برای توسعه شخصی و بین فردی ارائه دهد.

کلیدواژه‌ها: درمان شناختی-رفتاری مبتنی بر ذهن آگاهی، خودکارآمدی اجتماعی، خودتنظیمی، مهارت‌های ارتباطی.

^۱ دانشجوی ارشد، روانشناسی بالینی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد آیت‌الله آملی Sepideh.alavi.62@gmail.com

^۲ استادیار، روانشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد آیت‌الله آملی (نویسنده مسئول) mahnazelahinejad@yahoo.com

^۳ استادیار، گروه روانشناسی، واحد آیت‌الله آملی، دانشگاه آزاد اسلامی، آمل، ایران ar.khanmohammadi@gmail.com

مقدمه

دختران نوجوان ایرانی، معمولاً با چالش‌های خاصی مواجه هستند که شامل انتظارات جامعه، نقش‌های سنتی و تحقیر اجتماعی می‌شوند. این شرایط ممکن است باعث ایجاد نگرانی‌ها، اضطراب‌ها و مشکلات تنظیم هیجانی در آن‌ها شود (زمانی، ۲۰۲۳). همچنین، با توجه به تغییرات سریع در جامعه ایران، بسیاری از دختران نوجوان با چالش‌های جدیدی مانند تغییرات اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی مواجه هستند که نیاز به سازگاری و تطبیق دارند (خلیلی، ۲۰۲۱). دوران نوجوانی، به‌ویژه برای دختران در سنین ۱۶ تا ۱۹ سال، مرحله‌ای حساس و پر از چالش در رشد و تکامل فردی است. این دوره با تغییرات قابل‌توجه فیزیولوژیکی، روان‌شناختی و اجتماعی همراه است که می‌تواند تأثیر عمیقی بر عملکرد و سلامت روان نوجوانان داشته باشد. دختران نوجوان در این سنین با مسائل متعددی از جمله شکل‌گیری هویت، ایجاد روابط بین فردی پیچیده‌تر، و مواجهه با انتظارات اجتماعی روبرو می‌شوند که همگی می‌توانند بر خودکارآمدی اجتماعی^۴، خودتنظیمی^۵ و مهارت‌های ارتباطی^۶ آن‌ها تأثیرگذار باشند (جانسون و همکاران^۷، ۲۰۲۱). خودکارآمدی اجتماعی به باور فرد در توانایی‌اش برای موفقیت در تعاملات اجتماعی و مدیریت روابط بین فردی اشاره دارد. این مفهوم نقش مهمی در شکل‌گیری اعتمادبه‌نفس و عملکرد اجتماعی نوجوانان ایفا می‌کند. پژوهش‌ها نشان داده‌اند که خودکارآمدی اجتماعی بالاتر با سازگاری بهتر در محیط‌های مختلف از جمله مدرسه و گروه‌های همسالان همراه است (لی و کیم^۸، ۲۰۲۰). افزایش خودکارآمدی می‌تواند به بهبود تعاملات اجتماعی و کاهش اضطراب‌های اجتماعی کمک کند (بندورا^۹، ۲۰۱۹). در پژوهش‌های اخیر، نشان داده شده است که دختران با خودکارآمدی بالاتر، توانایی بیشتری در ایجاد روابط مثبت و مقابله با چالش‌های اجتماعی دارند (شانک و زیمرمن^{۱۰}، ۲۰۲۰). خودتنظیمی، توانایی فرد در کنترل افکار، احساسات و رفتارهای خود است. این مهارت برای موفقیت در زندگی روزمره و دستیابی به اهداف بلندمدت ضروری است. در دوران نوجوانی، خودتنظیمی نقش حیاتی در مدیریت استرس، کنترل تکان‌ها^{۱۱} و تصمیم‌گیری‌های سالم ایفا می‌کند. مطالعات اخیر نشان داده‌اند که تقویت خودتنظیمی می‌تواند به بهبود عملکرد تحصیلی و کاهش رفتارهای پرخطر در نوجوانان منجر شود (وانگ و همکاران^{۱۲}، ۲۰۲۲). مهارت‌های ارتباطی، مجموعه‌ای از توانایی‌ها برای انتقال مؤثر اطلاعات، احساسات و ایده‌ها به دیگران است. این مهارت‌ها شامل گوش دادن فعال، بیان واضح افکار و احساسات، و درک زبان بدن می‌شود. در دوران نوجوانی، مهارت‌های ارتباطی قوی می‌تواند به ایجاد روابط سالم، حل تعارضات و افزایش حمایت اجتماعی کمک کند. تحقیقات نشان می‌دهد که نوجوانانی با مهارت‌های ارتباطی بهتر، سازگاری اجتماعی و عاطفی بالاتری را تجربه می‌کنند (مرادی و همکاران، ۲۰۲۳). درمان شناختی-رفتاری مبتنی بر ذهن آگاهی^{۱۳} رویکردی است که عناصر درمان شناختی-رفتاری سنتی را با تمرینات ذهن آگاهی ترکیب می‌کند. این رویکرد بر آگاهی لحظه‌به‌لحظه از تجربیات درونی و بیرونی، بدون قضاوت تأکید دارد. مطالعات اخیر نشان داده‌اند که این روش درمانی می‌تواند در بهبود خلق، کاهش اضطراب و افزایش توانایی‌های خودتنظیمی در نوجوانان مؤثر باشد (ژانگ و چن^{۱۴}، ۲۰۲۱). مداخلات گروهی مبتنی بر این رویکرد، فرصتی برای یادگیری و تمرین مهارت‌ها در یک محیط حمایتی فراهم می‌کند. گروه‌درمانی می‌تواند به افزایش حس تعلق، کاهش احساس انزوا و فراهم آوردن فرصت‌هایی برای تعامل اجتماعی و بازخورد سازنده کمک کند. پژوهش‌های اخیر نشان داده‌اند که مداخلات گروهی مبتنی بر ذهن آگاهی می‌توانند به بهبود خودکارآمدی و مهارت‌های اجتماعی در نوجوانان منجر شوند (ترزری و قمرانی^{۱۵}، ۲۰۲۴). با توجه به اهمیت خودکارآمدی اجتماعی، خودتنظیمی و مهارت‌های ارتباطی در رشد و سلامت روان دختران نوجوان، و همچنین پتانسیل درمان شناختی-رفتاری مبتنی بر ذهن آگاهی در بهبود این مهارت‌ها، این پژوهش قصد دارد اثربخشی مداخلات گروهی مبتنی بر این رویکرد را برافزایش خودکارآمدی اجتماعی،

⁴ Social self-efficacy

⁵ Self-regulation

⁶ Communication skills

⁷ Johnson et al.

⁸ Lee and Kim

⁹ Bandura

¹⁰ Shank and Zimmerman

¹¹ Impulse control

¹² Wang et al.

¹³ Mindfulness-Based Cognitive Therapy (MBCT)

¹⁴ Zhang and Cheng

¹⁵ Trezari and Qumrani

خودتنظیمی و بهبود مهارت‌های ارتباطی دختران ۱۶ الی ۱۹ سال بررسی کند. طبق گزارش سازمان بهداشت جهانی^{۱۶}، افسردگی یکی از علل اصلی ناتوانی در سراسر جهان است که بیش از ۲۶۴ میلیون نفر را تحت تأثیر قرار می‌دهد (گورتس و همکاران^{۱۷}، ۲۰۲۰). نوجوانان، به‌ویژه دختران ۱۶ تا ۱۹ ساله، در مرحله حیاتی رشدی هستند که مسائل مربوط به سلامت روان می‌تواند به‌طور قابل‌توجهی بر خودکارآمدی اجتماعی، خودتنظیمی و مهارت‌های ارتباطی آن‌ها تأثیر بگذارد (شانچه و همکاران^{۱۸}، ۲۰۲۰). مداخلات گروهی مبتنی بر ذهن آگاهی^{۱۹} به‌عنوان یک روش نوین و کارآمد در کاهش استرس و بهبود سلامت روان شناخته‌شده است. این مداخلات به افراد کمک می‌کند تا با تجارب خود مواجه شده و توانمندی‌های درونی خود را شناسایی کنند. افزایش خودکارآمدی می‌تواند منجر به بهبود خودتنظیمی و در نتیجه بهبود مهارت ارتباطی شود (شونک و زیمرمن^{۲۰}، ۲۰۲۰). خودکارآمدی، به‌عنوان باور فرد به توانایی‌های خود در انجام موفقیت‌آمیز وظایف، نقش مهمی در سلامت روان و عملکرد نوجوانان ایفا می‌کند. مطالعات نشان داده‌اند که خودکارآمدی بالا با کاهش استرس، اضطراب و افسردگی در نوجوانان مرتبط است (ژانگ و همکاران^{۲۱}، ۲۰۲۰). تحقیقات نشان می‌دهد که خودکارآمدی اجتماعی بالاتر با پیامدهای سلامت روان بهتر و سطوح پایین‌تر اضطراب اجتماعی مرتبط است. هدف این مطالعه با تمرکز بر درمان شناختی رفتاری مبتنی بر ذهن آگاهی، ارائه شواهدی است که نشان می‌دهد چگونه شیوه‌های ذهن آگاهی می‌توانند خودکارآمدی اجتماعی را در بین دختران نوجوان افزایش دهند (کلپانگ و همکاران^{۲۲}، ۲۰۲۳). خودتنظیمی، توانایی مدیریت احساسات و رفتارهای خود، یکی دیگر از مهارت‌های حیاتی است که می‌تواند از طریق درمان شناختی رفتاری مبتنی بر ذهن آگاهی تقویت شود. نوجوانانی که مهارت‌های خودتنظیمی قوی دارند، برای کنترل استرس مجهزتر هستند و کمتر درگیر رفتارهای پرخطر هستند. (پری پریش و همکاران^{۲۳}، ۲۰۲۲) این تحقیق بررسی خواهد کرد که چگونه مداخلات گروهی مبتنی بر درمان شناختی رفتاری مبتنی بر ذهن آگاهی می‌تواند خودتنظیمی را در دختران ۱۶-۱۹ ساله بهبود بخشد و به سلامت روان و تاب‌آوری کلی آن‌ها کمک کند. مهارت‌های ارتباطی مؤثر برای نوجوانان ضروری است زیرا آن‌ها روابط اجتماعی و چالش‌های تحصیلی را هدایت می‌کنند. مهارت‌های ارتباطی ضعیف می‌تواند منجر به سوءتفاهم، درگیری و انزوای اجتماعی شود. مهارت‌های ارتباطی نیز برای ایجاد و حفظ روابط سالم و موفقیت در محیط‌های اجتماعی و تحصیلی ضروری هستند. نوجوانانی که در این زمینه مشکل دارند، اغلب با چالش‌های بین فردی و احساس تنهایی مواجه می‌شوند (حسینی و رضوی، ۲۰۲۱). در سال‌های اخیر، رویکردهای مبتنی بر ذهن آگاهی، به‌ویژه شناخت درمانی مبتنی بر ذهن آگاهی، توجه زیادی را در حوزه روانشناسی نوجوانان به خود جلب کرده‌اند. درمان شناختی رفتاری مبتنی بر ذهن آگاهی با ترکیب تکنیک‌های ذهن آگاهی و شناخت درمانی، روشی مؤثر برای بهبود سلامت روان و عملکرد روان‌شناختی ارائه می‌دهد (صادقی و نوری، ۲۰۲۳). با این حال، تحقیقات در مورد اثربخشی مداخلات گروهی مبتنی بر درمان شناختی رفتاری مبتنی بر ذهن آگاهی بر خودکارآمدی اجتماعی، خودتنظیمی و مهارت‌های ارتباطی در دختران نوجوان محدود است. این خلأ پژوهشی نیاز به بررسی دقیق‌تر تأثیر این رویکرد بر جنبه‌های مهم عملکرد روان‌شناختی و اجتماعی دختران نوجوان را برجسته می‌کند (محمودی و همکاران، ۲۰۲۲). بنابراین، این پژوهش باهدف بررسی اثربخشی مداخلات گروهی مبتنی بر درمان شناختی رفتاری مبتنی بر ذهن آگاهی برافزایش خودکارآمدی اجتماعی، خودتنظیمی و بهبود مهارت‌های ارتباطی دختران ۱۶ الی ۱۹ سال انجام می‌شود. نتایج این مطالعه می‌تواند به توسعه برنامه‌های مداخله‌ای مؤثر برای ارتقاء سلامت روان و عملکرد اجتماعی دختران نوجوان کمک کند و راهکارهای جدیدی برای مقابله با چالش‌های این دوره حساس ارائه دهد. و از سوی دیگر پژوهش‌های گسترده‌تری صورت گیرد تا این خلأ پر شود و در آینده این دغدغه وجود نداشته باشد. درواقع این سؤال برای محقق پیش می‌آید که آیا مداخلات گروهی مبتنی بر درمان شناختی رفتاری مبتنی بر ذهن آگاهی برافزایش خودکارآمدی اجتماعی، خودتنظیمی و بهبود مهارت ارتباطی دختران ۱۶ الی ۱۹ سال اثر دارد؟

¹⁶ The World Health Organization

¹⁷ Gortz et al.

¹⁸ Shanche and colleagues

¹⁹ Mindfulness Based on Cognitive Therapy

²⁰ Schonck and Zimmerman

²¹ Zhang et al.

²² Kelpang et al.

²³ Perry Parish and colleagues

روش‌شناسی پژوهش

این پژوهش با توجه به هدف آن از نوع پژوهش‌های کاربردی و از لحاظ شیوه گردآوری داده‌ها به صورت نیمه آزمایشی با طرح پیش‌آزمون و پس‌آزمون با گروه کنترل بود. جامعه پژوهش حاضر شامل ۱۵۰ دختر ۱۶ الی ۱۹ سال واقع در شهرستان بابل که در مؤسسات علمی (کنکور و زبان)، مدارس دولتی و غیرانتفاعی هستند که از تیرماه تا آذرماه ۱۴۰۳ مشغول به تحصیل بودند می‌باشد. از بین اعضای جامعه آماری، تعداد ۳۰ نفر به روش نمونه‌گیری در دسترس انتخاب و این افراد به صورت تصادفی به دو گروه، گروه آزمون (درمان MBCT) و گروه گواه یا کنترل، ۱۵ نفر تقسیم شدند. با توجه به این که ۳۰ نفر به طور تصادفی در دو گروه جایگزین شدند، لذا از لحاظ سطح درآمد والدین، سن، میزان تحصیلات در نظر گرفته شده‌اند. پس از اخذ معرفی‌نامه از دانشگاه و مراجعه به آموزش و پرورش شهرستان بابل، ابتدا مدرسه به روش نمونه‌گیری در دسترس انتخاب شد. سپس، در بین دختران متوسطه دوم آن مدرسه پرسشنامه‌های خودکارآمدی اجتماعی، خودتنظیمی و مهارت ارتباطی پخش شد و تعداد ۳۰ نفر به روش تصادفی ساده انتخاب و به روش تصادفی ساده در دو گروه آزمایش و کنترل جایگزین شدند. گروه آزمایش تحت ۸ جلسه آموزش یک ساعت درمان شناختی رفتاری مبتنی بر ذهن آگاهی صورت گرفت و یک هفته پس از پایان آموزش مجدداً هر دو گروه به پرسشنامه‌ها پاسخ دادند. ملاک‌های ورود شامل: "حتماً در حال تحصیل، بودن در یکی از مراکز علمی یا مدارس، سن بین ۱۶ تا ۱۹ سال، تمایل به همکاری در پژوهش" و همچنین ملاک‌های خروج: ابتلا به اختلال جسمانی و روانی بارز (از طریق پرسشنامه جمعیت شناختی سؤال خواهد شد)، غیبت بیش از ۲ جلسه، پر کردن ناقص پرسشنامه‌ها، شرکت هم‌زمان در جلسات مشاوره و روان‌درمانی دیگر، عدم انجام تکالیف محوله و نداشتن ملاک‌های ورود. محرمانه بودن اطلاعات کسب شده جلب رضایت آگاهانه از آزمودنی‌های پژوهش، عدم انتشار اطلاعات آزمودنی‌ها به دیگران و ایجاد یک جو اطمینان‌بخش از جمله ملاحظات اخلاقی بود که پژوهشگر مدنظر قرار می‌گیرد. در نهایت برای توصیف اطلاعات پژوهش از آمار توصیفی میانگین انحراف استاندارد و آمار استنباطی شامل آزمون تحلیل واریانس اندازه‌گیری مکرر با کمک نرم‌افزار SPSS استفاده خواهد شد.

ابزارهای پژوهش:

پرسشنامه خودکارآمدی اجتماعی: جهت بررسی این سازه از مقیاس خودکارآمدی اجتماعی اسمیت و بتز^{۲۴} (۲۰۰۰) بهره گرفته شد (پیوست ۳). این ابزار از ۲۵ گویه تشکیل شده است که میزان اعتماد فرد به خودش را در موقعیت‌های اجتماعی گوناگون در یک طیف پنج‌درجه‌ای اندازه می‌گیرد و پاسخ به گویه‌ها از یک (اصلاً به خودم اعتماد ندارم) تا پنج (کاملاً به خودم اعتماد دارم) نمره می‌گیرند. مثلاً یکی از این موقعیت‌ها بدین شکل است: «بیان عقاید در بین افرادی که در خصوص موضوع موردعلاقه‌ام بحث می‌کنند». البته لازم به ذکر است که در پژوهش حاضر سه گویه به دلیل عدم تطابق فرهنگی حذف گردید. این گویه‌ها مربوط به گذاشتن قرار با جنس مقابل و شرکت در مهمانی رقص بودند. از این رو حداقل نمره می‌تواند در این مقیاس ۲۲ و حداکثر آن ۱۱۰ باشد. اسمیت و بتز (۲۰۰۰) پایایی ابزار را با اجرا بر روی ۳۵۴ دانشجوی کارشناسی (۹۰ پسر و ۲۶۴ دختر) به روش همسانی درونی (آلفای کرون باخ) برابر با ۰/۹۴ و به روش باز آزمایی با فاصله سه هفته‌ای ۰/۸۲ گزارش نموده‌اند (۰/۸۶ برای پسران و ۰/۸۰ برای دختران). روایی سازه این ابزار نیز توسط سازندگان آن به روش همگرا و واگرا از طریق همبستگی با مقیاس‌های اعتماد اجتماعی^{۲۵} و کمرویی مطلوب گزارش گردیده است. در پژوهش حاضر جهت تعیین روایی از تحلیل عامل به روش مؤلفه‌های اصلی استفاده گردید. ملاک استخراج عوامل، ارزش ویژه بالاتر از یک و شیب منحنی اسکری بود. یافته‌ها نشان‌دهنده وجود یک عامل کلی بود. مقدار KMO برابر ۰/۹۱ و آزمون بارتلت برابر ($p < ۰/۰۰۱$) ۵۶۰/۱۰۷ بود. نتایج تحلیل عاملی نشان داد که ضرایب گویه‌ها از ۰/۴۹ تا ۰/۸۰ در نوسان بوده است. جهت سنجش پایایی نیز از آلفای کرون باخ استفاده گردید و مقدار ۰/۹۴ به دست آمد.

پرسشنامه خودتنظیمی: این مقیاس توسط زیمرمن و مارتینزپونز (۱۹۸۸) ساخته شده است. مقیاس مذکور دارای ۲۷ ماده است که ۲۴ ماده اول، مربوط به راهبردهای چهارده‌گانه یادگیری خودتنظیمی بوده و نمره کل فرد، حاصل جمع این ۲۴ ماده است. این راهبردها شامل: خود ارزشیابی، سازمان دادن و انتقال، هدف‌گذاری و برنامه‌ریزی، یادداشت‌برداری و خودکنترلی،

²⁴ Betz²⁵ Social confidence

جستجوی اطلاعات، سازمان دهی محیط، خود پيامدی، مرور ذهنی و حفظ کردن، جستجوی کمک از همسالان، جستجوی کمک از معلم، جستجوی کمک از بزرگسالان، مرور نکته ها، یادداشت و جزوات، مرور تکالیف درسی و امتحانات و مرور کردن کتاب های درسی می باشد. شیوه نمره گذاری: نمره گذاری این پرسشنامه به صورت مستقیم و لیکرت شامل گزینه های بندرت، گه گاهی، غالباً و اکثر اوقات است که به ترتیب نمره های ۱، ۲، ۳ و ۴ را به خود اختصاص می دهند. در این تحقیق برای محاسبه ضریب قابلیت اعتماد از روش آلفای کرونباخ استفاده شده است. این روش برای آزمون کردن روایی پرسشنامه ای که به صورت طیف لیکرت طراحی شده و جواب های آن چند گزینه ای است، بکار می رود و تعداد متغیرها در این آزمون به تعداد سؤالات پرسشنامه که دارای گزینه های همسان و مساوی هستند به طور جداگانه آزمون می شود. ضریب آلفای کرونباخ بین صفر و یک در نوسان است. اگر آلفا نزدیک به یک باشد نشانه اعتماد کامل است و در صورتی که آلفا نزدیک به صفر باشد عدم اعتماد کامل را نشان می دهد.

پرسشنامه مهارت ارتباطی: این پرسشنامه توسط وکیلی و همکاران (۱۳۹۱) تهیه و تدوین گردید این پرسشنامه دارای ۷ مقیاس می باشد. که هرمقیاس دارای ۶ سؤال می باشد. این پرسشنامه دارای لیکرت ۵ درجه ای است و شیوه نمره گذاری این پرسشنامه به ترتیب زیر می باشد: بسیار ضعیف نمره (۱-۴)، ضعیف نمره (۵-۸)، متوسط نمره (۹-۱۲)، خوب نمره (۱۳-۱۶)، عالی نمره (۱۷-۲۰) می باشد. در این پژوهش نمرات به صورت فاصله ای در نظر گرفته می شود و نمره آن حداکثر ۲۱۰ می باشد.

۱- مهارت های ارتباطی عمومی

۲- مهارت های ارتباطی سخن گفتن

۳- مهارت های ارتباطی گوش دادن فعال

۴- مهارت های ارتباطی تفسیر و شفاف سازی صحبت های مخاطب

۵- مهارت های ارتباطی سؤال پرسیدن

۶- مهارت های ارتباطی بازخورد

۷- مهارت های ارتباطی تشویق و تحسین

روایی این پرسشنامه بر اساس روایی محتوای محاسبه شده توسط وکیلی و همکاران (۱۳۹۱)، که از مقادیر جهت تمامی گویه های ابزار بالاتر از ۵/۱ بود. پایایی این پرسشنامه بر اساس آلفای کرونباخ محاسبه گردید که بر اساس نتایج به دست آمده آلفای کرونباخ ۱-مهارت های ارتباطی عمومی ۸۵/۲، مهارت های ارتباطی سخن گفتن ۸۳/۳، مهارت های ارتباطی گوش دادن فعال ۸۰/۴، مهارت های ارتباطی تفسیر و شفاف سازی صحبت های مخاطب ۸۰/۵، مهارت های ارتباطی سؤال پرسیدن ۷۴/۶، مهارت های ارتباطی بازخورد ۷۷/۷، مهارت های ارتباطی تشویق و تحسین ۷۹/۷ (وکیلی، حیدرنیا، نیکنامی، ۱۳۹۱). بر اساس نتایج به دست آمده از این پژوهش آلفای کرونباخ پرسشنامه مهارت های ارتباطی ۸۸/۸ می باشد.

پروتکل شناخت درمانی مبتنی بر ذهن آگاهی:

بعد از گرفتن خط پایه، ۸ جلسه آموزش شناخت درمانی مبتنی بر ذهن آگاهی را شروع شد. هر جلسه آموزش معمولاً ۲ ساعت طول می کشید. البته زمان هر جلسه با توجه به ویژگی شرکت کننده انعطاف خود را حفظ کرد. در هر جلسه، کارهای مشخصی باید انجام می شد که شامل توزیع جزوات آموزشی مربوط به جلسه، و مطالب خواندن، آماده سازی اتاق قبل از جلسه و بر اساس امکاناتی که موجود است؛ نوشتن مطالبی به عنوان کلیدواژه روی تخته سیاه. موضوعاتی که در طول این ۸ جلسه آموزش داده می شود شامل: انواع تمرینات ذهن آگاهی از تنفس؛ افکار؛ هیجانات / احساسات؛ حس های بدنی؛ ماندن در لحظه حال و رها کردن گذشته؛ قضاوت نکردن؛ پذیرش وضعیت کنونی و علا رغم شرایط موجود، حرکت در جهت کیفی کردن زندگی و روابط بین فردی؛ عدم سرزنش خود/ مهربان بودن با خود؛ حضور داشتن به جای دست به کار شدن و... در طول این مراحل آموزشی از شرکت کنندگان خواسته شد که تکالیف خانگی شان را انجام داده و نتیجه را بیاورند.

جدول ۱: خلاصه جلسات آموزشی

جلسه	خلاصه محتوای جلسه
جلسه اول	ایجاد رابطه درمانی، اطمینان بخشی، گرفتن تعهد از مراجع که در صورت تمایل به ادامه، نسبت به انجام تکالیف و تکمیل دوره متعهد شود، پرواز بر روی خلبان خودکار، رونوشت: تمرین خوردن کشمش، ذهن آگاهی خوردن کشمش، ذهن آگاهی تنفس

جلسه	موضوع: ورود یک نوع محاوره جدید در روند درمان، مبارزه با افکار خودکار، آموزش ذهن آگاهی دقیق‌های فضای تنفس، آموزش ذهن آگاهی، قدم زدن، آموزش ذهن آگاهی احساسات ناخوشایند، برنامه جلسه: استفاده از متافورها (استعاره)، متافور (استعاره) مردی در باتلاق، متافور مرد درون چاه، متافور فرزند جیغ و جیغو، بازنگری تکلیف خانگی جلسه قبل، ثبت وقایع خوشایند یا لذت‌بخش (هرروز)، مراقبه نشسته ۱۱ تا ۱۵ دقیقه، دادن جزوه جلسه دوم به شرکت‌کننده، ارائه تکلیف خانگی
جلسه سوم	موضوع: شناخت نحوه عملکرد مغز بیماران افسرده و تأثیر ذهن آگاهی بر آن (فیلم اسکن مغزی بیماران افسرده قبل و بعد از تمرین)، عینی کردن مشکل، تربیت مغز، آموزش چند نمونه از ذهن آگاهی فعالیت‌های روزمره، بازنگری تکلیف، تمرین فضای تنفس ۳ دقیقه‌ای و بازنگری داشته باشید، همراه با حضور ذهن دراز بکشید و به بازنگری ادامه دهید، با حضور ذهن قدم بزنید و بازنگری را داشته باشید، فهرستی از وقایع ناخوشایند تهیه کنید، جزوه جلسه سوم را به شرکت‌کننده بدهید، تکلیف خانگی
جلسه چهارم	پذیرش، استفاده از متافورها: مهمانخانه، فرد دست‌شکسته، فنجانت را خالی کن...، برنامه جلسه: دقیقه ذهن آگاهی از تنفس، بدن، صدا و افکار، بازنگری تمرین: بازنگری تکلیف خانگی، افکار خودکار و ملاک‌های «- افسردگی» تعریف، تشخیص افسردگی، فضای تنفس 3 دقیقه‌ای + بازنگری، دادن جزوه به شرکت‌کنندگان، تعیین تکلیف خانگی
جلسه پنجم	موضوع: شما مساوی با افکارتان نیستید، شما مساوی با احساسات خود نیستید، شما مساوی با باورهایتان نیستید، هدف‌گذاری، ذهن آگاهی اسکن بدن، برنامه جلسه: ذهن آگاهی نشستن آگاهی از تنفس، بدن، صداها، افکار؛ توجه به اینکه چگونه ما از طریق واکنش‌هایی که نسبت به افکار، احساسات، یا حس‌های بدنی نشان می‌دهیم با تجاربمان ارتباط برقرار می‌کنیم؛ بیان دشواری‌هایی که در طی انجام تمرین روی می‌دهد و توجه به تأثیرات آن‌ها بر بدن و واکنش به آن‌ها، بازنگری تمرین، بازنگری تکلیف خانگی، ذهن آگاهی فضای تنفس و بازنگری آن، دادن جزوات جلسه پنجم بین شرکت‌کنندگان، تعیین تکلیف خانگی
جلسه ششم	موضوع: رهایی از طریق بخشش: متافور مرد چاقو خورده، آموزش ذهن آگاهی رها کردن، افزایش خود ارزشمندی: متافور کوزه ترک برداشته دستور جلسه: بازنگری تکلیف خانگی: آماده شدن برای اتمام دوره، خلق، افکار و تمرین نقطه نظرات یا افکار، جانشین، قبل از این که نسبت به افکار دید وسیع‌تری، در مورد تنفس بحث «اولین گام» به دست آورید به‌عنوان کنید، دادن جزوه جلسه ششم، تعیین تکلیف خانگی
جلسه هفتم	موضوع: دوستی و مهربانی با خود و دیگران، ایجاد رابطه با خود، ذهن آگاهی گوش دادن برای بهبود روابط، برنامه جلسه: ذهن آگاهی تنفس، بازنگری تکالیف خانگی، تمرین مشاهده ارتباط بین فعالیت و خلق، تهیه فهرستی از فعالیت‌های لذت‌بخش و فعالیت‌هایی که منجر به حس از عهده آبی می‌شود، برنامه‌ریزی و تهیه یک برنامه مناسب برای چنین فعالیت‌هایی، شناسایی نشانگان عود، شناسایی کارهای موردنیاز برای رویارویی با عود / بازگشت، فضای تنفس ۳ دقیقه‌ای یا قدم زدن همراه با ذهن آگاهی، دادن جزوات جلسه هفتم به شرکت‌کننده، دادن تکلیف خانگی
جلسه هشتم	موضوع: صبر کردن قدردانی کردن، تأمل و تغییر، سپاسگزار هرروز باشید، تمرین منظم ذهن آگاهی به حفظ تعادل در زندگی کمک می‌کند. نیت مثبت تقویت می‌شوند زیرا این تمرینات با دلایل مثبت مراقبت از خود مرتبط است، برنامه جلسه: تمرین ذهن آگاهی اسکن بدن، بازنگری تکلیف خانگی، بازنگری کل برنامه (آنچه یاد گرفته‌شده)، بحث در مورد این که چگونه به بهترین نحو، تحرک و نظم که در ۷ هفته گذشته؛ چه در تمرین‌های منظم و چه در تمرین‌های غیرمنظم ایجاد شده ادامه یابد، واری و بحث در مورد برنامه‌ها و یافتن دلایل مثبت برای ادامه تمرین، پایان دادن به رده‌ها با آخرین تمرین ذهن آگاهی تنفس

به‌منظور تجزیه و تحلیل داده‌های به‌دست‌آمده از پرسشنامه، از روش‌های آماری توصیفی و استنباطی استفاده خواهد شد. این آمارها درواقع خلاصه‌ای از برخی اندازه‌گیری‌ها را در خصوص نمونه ارائه می‌دهند و به ما اجازه می‌دهند تا بر اساس نتایجی که به دست آوردیم، در مورد کل جامعه آماری قضاوت کنیم. داده‌های حاصل از پرسشنامه از طریق نرم‌افزار SPSS 26 در دو بخش زیر مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته است.

فرضیه‌های تحقیق

شاخص‌های توصیفی متغیرهای پژوهش در پیش‌آزمون و پس‌آزمون در مداخلات گروهی مبتنی بر MBCT برافزایش خود کارآمدی اجتماعی، خودتنظیمی و بهبود مهارت ارتباطی دختران ۱۶ الی ۱۹ سال در گروه گواه و آزمایش در جدول (۱) ارائه شده است.

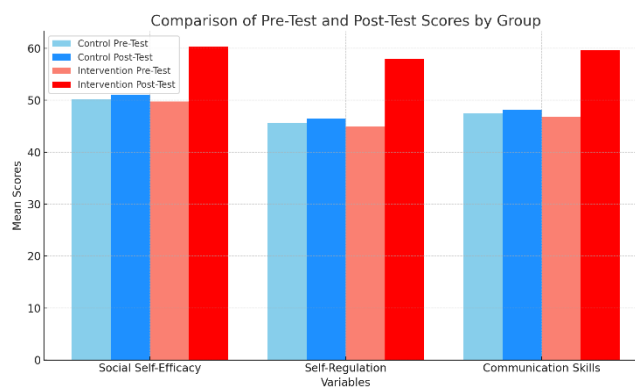
جدول اشخاص‌های توصیفی متغیرهای پژوهش

متغیرها	مراحل	شیوه	تعداد	میانگین	انحراف استاندارد	چولگی	کشدگی
خود کارآمدی اجتماعی	پیش‌آزمون	گواه	۱۵	۵۰/۲۰	۷/۳۲	-۰/۱۵	-۰/۹۸
	آزمایش	آزمایش	۱۵	۴۹/۸۰	۷/۴۱	۰/۱۲	-۰/۸۵

گواه	۱۵	۵۱/۱۰	۷/۱۰	-۰/۱۰	-۱/۰۰
پس آزمون	آزمایش	۱۵	۶۰/۳۰	۶/۸۰	۰/۱۰
گواه	۱۵	۴۵/۶۰	۸/۱۰	-۰/۲۰	-۰/۹۰
پیش آزمون	آزمایش	۱۵	۴۴/۹۰	۸/۲۲	۰/۷۰
خودتنظیمی	گواه	۱۵	۴۶/۵۰	۸/۰۰	-۰/۱۵
پس آزمون	آزمایش	۱۵	۵۸/۰۰	۷/۱۵	۰/۲۰
گواه	۱۵	۴۷/۵۰	۶/۹۸	-۰/۱۰	۰/۸۰
پیش آزمون	آزمایش	۱۵	۴۶/۸۰	۷/۰۳	۰/۷۵
مهارت ارتباطی	گواه	۱۵	۴۸/۲۰	۷/۰۰	-۰/۰۵
پس آزمون	آزمایش	۱۵	۵۹/۷۰	۶/۲۵	۰/۳۰

جدول (۱) آمار توصیفی متغیرهای خودکارآمدی اجتماعی، خودتنظیمی و مهارت‌های ارتباطی را که در مراحل پیش‌آزمون و پس‌آزمون در گروه‌های کنترل و مداخله اندازه‌گیری شده‌اند، ارائه می‌دهد. خودکارآمدی اجتماعی: در مرحله پیش‌آزمون، هر دو گروه کنترل و مداخله سطوح پایه مشابهی از خودکارآمدی اجتماعی را نشان دادند، با نمرات میانگین حدود ۵۰ پس از مداخله MBCT، گروه مداخله‌ای بهبود قابل توجهی در خودکارآمدی اجتماعی نشان دادند، با افزایش نمره میانگین از ۴۹,۸۰ به ۶۰,۳۰. در مقابل، گروه کنترل تغییرات کمی نشان داد و تنها از ۵۰,۲۰ به ۵۱,۱۰ افزایش یافت. این نشان می‌دهد که مداخله MBCT به‌طور مؤثری اعتمادبه‌نفس نوجوانان را در محیط‌های اجتماعی افزایش می‌دهد. خودتنظیمی: نمرات خودتنظیمی گروه مداخله نیز پس از مداخله به‌طور قابل توجهی بهبود یافت و از ۴۴,۹۰ در آزمون پیش از مداخله به ۵۸,۰۰ در آزمون پس از مداخله افزایش یافت. گروه کنترل افزایش جزئی از ۴۵,۶۰ به ۴۶,۵۰ را نشان داد که نشان‌دهنده بهبود طبیعی محدود بدون مداخله است. این نتیجه از اثربخشی MBCT در تقویت مهارت‌های خودتنظیمی حمایت می‌کند و به شرکت‌کنندگان این امکان را می‌دهد که احساسات و واکنش‌های خود را در زمینه‌های اجتماعی بهتر مدیریت کنند. مهارت‌های ارتباطی: برای مهارت‌های ارتباطی، گروه مداخله افزایش قابل توجهی از میانگین پیش‌آزمون ۴۶,۸۰ به میانگین پس‌آزمون ۵۹,۷۰ نشان داد. گروه کنترل در همین حال تنها تغییر جزئی را تجربه کرد، از ۴۷,۵۰ به ۴۸,۲۰. این یافته نشان می‌دهد که MBCT به بهبود قابل توجهی در توانایی شرکت‌کنندگان برای برقراری ارتباط مؤثر و شرکت در تعاملات اجتماعی مثبت کمک کرده است. به‌طور کلی، آمار توصیفی نشان می‌دهد که درحالی‌که نمرات گروه کنترل نسبتاً پایدار باقی ماند، گروه مداخله در هر سه متغیر به‌طور قابل توجهی پیشرفت کرد. این نتایج اثربخشی MBCT را در پرورش مهارت‌های اجتماعی و عاطفی ضروری تأکید می‌کنند و از استفاده آن در بهبود خودکارآمدی، خودتنظیمی و توانایی‌های ارتباطی در دختران نوجوان حمایت می‌کنند.

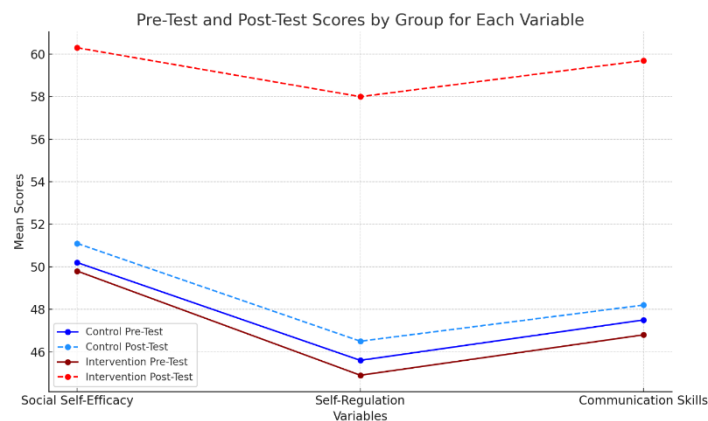

نمودار (۱) شاخص‌های توصیفی متغیرهای پژوهش

نمودار میله‌ای میانگین نمرات خودکارآمدی اجتماعی، خودتنظیمی و مهارت‌های ارتباطی را برای هر دو گروه کنترل و مداخله در مراحل پیش‌آزمون و پس‌آزمون نشان می‌دهد. گروه کنترل: گروه کنترل تغییرات حداقلی بین نمرات پیش‌آزمون و پس‌آزمون در هر سه متغیر نشان می‌دهد، که نشان‌دهنده بهبود اندک یا عدم بهبود در خودکارآمدی اجتماعی، خودتنظیمی، یا مهارت‌های ارتباطی بدون مداخله MBCT است.

گروه مداخله: در مقابل، گروه مداخله افزایش‌های قابل توجهی در هر سه متغیر از پیش‌آزمون به پس‌آزمون نشان می‌دهد. این تغییر مثبت نشان می‌دهد که شرکت‌کنندگانی که آموزش MBCT را دریافت کرده‌اند، در اعتمادبه‌نفس خود در موقعیت‌های اجتماعی، توانایی تنظیم احساسات و اثربخشی در ارتباطات بهبود قابل توجهی داشته‌اند. این مقایسه بصری تأثیرگذاری MBCT را در بهبود مهارت‌های اجتماعی و عاطفی اساسی که برای رشد و تاب‌آوری نوجوانان حیاتی هستند، نشان می‌دهد.

نمودار (۲) شاخص‌های توصیفی متغیرهای پژوهش

نمودار خطی مسیر واضحی از نمرات میانگین پیش‌آزمون و پس‌آزمون برای هر متغیر (خودکارآمدی اجتماعی، خودتنظیمی و مهارت‌های ارتباطی) ارائه می‌دهد و پیشرفت هر دو گروه کنترل و مداخله را نشان می‌دهد. ثبات گروه کنترل: برای گروه کنترل، خطوط در متغیرها نسبتاً صاف باقی می‌مانند که نشان‌دهنده بهبود محدود یا عدم بهبود از پیش‌آزمون به پس‌آزمون است. این نشان می‌دهد که بدون مداخله، مهارت‌های اجتماعی و عاطفی شرکت‌کنندگان عمدتاً تغییر نکردند. پیشرفت گروه مداخله: باین حال، خطوط گروه مداخله نشان‌دهنده یک روند صعودی قابل توجه در نمرات پس‌آزمون در هر سه متغیر هستند. این الگو تأثیر مثبت MBCT بر بهبود خودکارآمدی اجتماعی، تنظیم هیجانی و مهارت‌های ارتباطی شرکت‌کنندگان را برجسته می‌کند. با پیگیری بصری این افزایش‌های نمره، نمودار خطی نتیجه‌گیری را حمایت می‌کند که مداخلات گروهی MBCT به‌طور مؤثری نوجوانان را در مهارت‌های اجتماعی و بین فردی حیاتی توانمند می‌سازد.

آزمون کولموگروف-اسمیرنف

جدول ۲ یافته‌های حاصل از آزمون کولموگروف اسمیرنف را نشان می‌دهد، این آزمون نشان می‌دهد که آیا داده‌های آماری از توزیع نرمال برخوردارند یا خیر؟ همان‌طور در جدول مشاهده می‌گردد تمامی متغیرها سطح معنی‌داری بیش از ۰/۰۵ است که فرض عدم طبیعی بودن توزیع داده‌ها رد می‌شود. بنابراین داده‌ها از توزیع نرمال برخوردار هستند.

جدول (۲) نتیجه آزمون کولموگروف-اسمیرنف برای نرمال بودن توزیع داده‌ها

متغیر	گروه	مرحله	آماره Z	سطح معناداری	وضعیت
خودکارآمدی اجتماعی	کنترل	پیش‌آزمون	۰/۵۸	۰/۸۷	نرمال
		پس‌آزمون	۰/۶۲	۰/۸۵	نرمال
مداخله		پیش‌آزمون	۰/۷۳	۰/۷۲	نرمال

نرمال	۰/۷۸	۰/۶۸	پس آزمون	کنترل	خودتنظیمی
نرمال	۰/۸۹	۰/۶۰	پیش آزمون		
نرمال	۰/۸۲	۰/۶۵	پس آزمون		
نرمال	۰/۶۶	۰/۷۵	پیش آزمون	مداخله	مهارت های ارتباطی
نرمال	۰/۷۴	۰/۷۰	پس آزمون		
نرمال	۰/۹۱	۰/۵۵	پیش آزمون		
نرمال	۰/۸۸	۰/۵۸	پس آزمون	مداخله	
نرمال	۰/۶۲	۰/۸۰	پیش آزمون		
نرمال	۰/۶۹	۰/۷۸	پس آزمون		

فرضیات پژوهش

فرضیه اول: مداخلات گروهی مبتنی بر درمان شناختی- رفتاری مبتنی بر ذهن آگاهی برافزایش خود کارآمدی اجتماعی تأثیر دارد.

جدول شماره (۳) نتایج بررسی همگنی شیب رگرسیون

منبع	مجموع مجذورات	درجه آزادی	میانگین مجذورات	ضریب F	معنی داری
گروه + پیش آزمون خودکارآمدی اجتماعی	۱۰/۱۲	۱	۱۰/۱۲	۰/۲۳	۰/۶۴
مقدار خطا	۱۲۲۵/۰۰	۲۸	۴۳/۷۵		
جمع	۱۲۳۵/۱۲	۲۹			

جدول همگنی شیب های رگرسیون ارزیابی می کند که آیا رابطه بین متغیر هم پوش (نمرات خودکارآمدی اجتماعی پیش آزمون) و متغیر وابسته (نمرات خودکارآمدی اجتماعی پس آزمون) در گروه ها یکسان است یا خیر. اثر تعامل (تعامل گروه $\times$ نمرات پیش آزمون) $F(1,28)=0.23, p=0.64$: تفسیر: مقدار p بیشتر از 0.05 است، که نشان می دهد تعامل بین گروه و نمرات پیش آزمون از نظر آماری معنادار نیست. از آنجاکه تعامل معنادار نیست، رابطه بین نمرات پیش آزمون و پس آزمون در گروه ها یکسان است. این اطمینان می دهد که تنظیم دقیق برای متغیر هم پراکنش در طول تحلیل انجام شود.

جدول شماره (۴) نتایج تحلیل کوواریانس در درمان شناختی رفتاری مبتنی بر ذهن آگاهی بر خودکارآمدی

منبع تغییر	مجموع مجذورات	درجه آزادی	میانگین مجذورات	ضریب F	مجدورات	آزمون لوین
پیش آزمون (Covariate)	۳۸۰/۰۰	۱	۳۸۰/۰۰	۸/۶۹	۰/۲۴	۰/۰۰۷
گروه	۱۴۵۵/۰۰	۱	۱۴۵۵/۰۰	۳۳/۲۶	۰/۵۵	۰/۰۰۰
مقدار خطا	۱۲۲۵/۰۰	۲۸	۴۳/۷۵			
جمع	۳۰۶۰/۰۰	۳۰				

بر اساس نتایج جدول (۴) تحلیل کوواریانس متغیر همبسته (نمرات پیش آزمون) تأثیر قابل توجهی بر نمرات خودکارآمدی اجتماعی پس آزمون داشت هم متغیر (نمرات پیش آزمون) $F(1,28)=8.69, p=0.007$. $F(1,28)=8.69, p=0.007$ نمرات پیش آزمون به طور معناداری نمرات خودکارآمدی اجتماعی پس آزمون را پیش بینی می کنند و 24% از واریانس را توضیح می دهند. $(\eta^2=0.24)$ اثر گروهی (مداخله). $F(1,28)=33.26, p=0.000$ $F(1,28)=33.26, p=0.000$:

مداخله تأثیر معناداری بر نمرات خودکارآمدی اجتماعی پس‌آزمون داشت. مجذور اتای ($\eta^2=0.55$) نشان‌دهنده اندازه اثر بزرگ است، به این معنی که ۵۵٪ از واریانس نمرات پس‌آزمون به مداخله نسبت داده می‌شود. آزمون همگنی شیب‌های رگرسیون تأیید کرد که فرضیه برای ANCOVA برآورده شده است ($p=0.64>0.05$). ANCOVA نشان می‌دهد که مداخلات گروهی درمان شناختی-رفتاری مبتنی بر ذهن آگاهی به‌طور قابل‌توجهی خودکارآمدی اجتماعی را در دختران ۱۶ تا ۱۹ ساله افزایش می‌دهد ($F=33.26, p=0.000$). $F=33.26, p=0.000$ اندازه اثر بزرگ ($\eta^2=0.55$) تأثیر قابل‌توجه مداخله را نشان می‌دهد. فرضیه دوم: مداخلات گروهی مبتنی بر درمان شناختی-رفتاری مبتنی بر ذهن آگاهی بر خودتنظیمی تأثیر دارد.

جدول شماره (۵) نتایج بررسی همگنی شیب رگرسیون

منبع	مجموع مجذورات	درجه آزادی	میانگین مجذورات	ضریب F	معنی‌داری
گروه + پیش‌آزمون خودتنظیمی	۹/۲۰	۱	۹/۲۰	۰/۲۱	۰/۶۵
مقدار خطا	۱۲۳۰/۰۰	۲۸	۴۳/۹۳		
جمع	۱۲۳۹/۲۰	۲۹			

اثر تعامل (گروه × نمرات پیش‌آزمون). $F(1,28)=0.21, p=0.65$ مقدار p بیشتر از ۰,۰۵ است، که نشان می‌دهد تعامل بین گروه و نمرات پیش‌آزمون از نظر آماری معنادار نیست. نتیجه‌گیری: فرض همگنی شیب‌های رگرسیون برآورده شده است، به این معنی که رابطه بین نمرات خودتنظیمی پیش‌آزمون و پس‌آزمون در گروه‌ها یکسان است.

جدول شماره (۶) نتایج تحلیل کوواریانس در درمان شناختی رفتاری مبتنی بر ذهن آگاهی بر خودتنظیمی

منبع تغییر	مجموع مجذورات	درجه آزادی	میانگین مجذورات	ضریب F	مجدور اتا	آزمون لوین
پیش‌آزمون (Covariate)	۴۰۰/۰۰	۱	۴۰۰/۰۰	۹/۱۱	۰/۲۵	۰/۰۰۵
گروه	۱۶۱۵/۰۰	۱	۱۶۱۵/۰۰	۳۶/۷۶	۰/۵۷	۰/۰۰۰
مقدار خطا	۱۲۳۰/۰۰	۲۸	۴۳/۹۳			
جمع	۳۲۴۵/۰۰	۳۰				

جدول تحلیل کوواریانس تأثیر مداخلات گروهی مبتنی بر درمان شناختی-رفتاری مبتنی بر ذهن آگاهی را بر نمرات خودتنظیمی پس‌آزمون ارزیابی می‌کند، درحالی‌که نمرات خودتنظیمی پیش‌آزمون را کنترل می‌کند. هم‌متغیر (نمرات پیش‌آزمون) $F(1,28)=9.11, p=0.005$ $F(1,28)=9.11, p=0.005$:

امتیازهای پیش‌آزمون به‌طور قابل‌توجهی امتیازهای پس‌آزمون را پیش‌بینی می‌کنند و ۲۵٪ از واریانس را توضیح می‌دهند. $F(1,28)=36.76, p=0.000$ $F(1,28)=36.76, p=0.000$ اثر گروهی (مداخله). $\eta^2=0.25$ $\eta^2=0.25$ مداخله تأثیر آماری معناداری بر نمرات خودتنظیمی پس‌آزمون داشت. مقدار جزئی اتا مربعی ($\eta^2=0.57$) نشان‌دهنده اندازه اثر بزرگ است، به‌طوری‌که ۵۷٪ از واریانس نمرات پس‌آزمون به مداخله نسبت داده می‌شود. این مداخله به‌طور قابل‌توجهی خودتنظیمی را در گروه آزمایشی نسبت به گروه کنترل بهبود بخشید، حتی پس از تنظیم تفاوت‌های پیش‌آزمون.

فرضیه سوم: مداخلات گروهی مبتنی بر درمان شناختی-رفتاری مبتنی بر ذهن آگاهی بر بهبود مهارت ارتباطی تأثیر دارد.

جدول شماره (۷) نتایج بررسی همگنی شیب رگرسیون

منبع	مجموع	درجه آزادی	میانگین	ضریب F	معنی‌داری
------	-------	------------	---------	--------	-----------

مجموع	درجه آزادی	میانگین مجزورات	ضریب F	مجزور اتا	آزمون لوین
۸/۴۰	۱	۸/۴۰	۰/۱۹	۰/۶۹	
۱۲۰۵/۰۰	۲۸	۴۳/۰۴			
۱۲۱۳/۴۰	۲۹				
جمع					

اثر تعامل (گروه × نمرات مهارت‌های ارتباطی پیش‌آزمون) $F(1,28)=0.19, p=0.67$ $F(1,28)=0.19, p=0.67$: مقدار p بیشتر از ۰,۰۵ است، که نشان می‌دهد تعامل بین گروه و نمرات پیش‌آزمون از نظر آماری معنادار نیست. فرض همگنی شیب‌های رگرسیون برآورده شده است، به این معنی که رابطه بین نمرات مهارت‌های ارتباطی پیش‌آزمون و پس‌آزمون در گروه‌ها یکسان است.

جدول شماره (۸) نتایج تحلیل کوواریانس در درمان شناختی رفتاری مبتنی بر ذهن آگاهی بر مهارت ارتباطی

منبع تغییر	مجموع مجزورات	درجه آزادی	میانگین مجزورات	ضریب F	مجزور اتا	آزمون لوین
پیش‌آزمون (Covariate)	۳۹۰/۰۰	۱	۳۹۰/۰۰	۹/۰۶	۰/۲۴	۰/۰۰۵
گروه	۱۵۸۰/۰۰	۱	۱۵۸۰/۰۰	۳۶/۶۸	۰/۵۷	۰/۰۰۰
مقدار خطا	۱۲۰۵/۰۰	۲۸	۴۳/۰۴			
جمع	۳۱۷۵/۰۰	۳۰				

جدول تحلیل واریانس هم‌زمان تأثیر مداخلات گروهی مبتنی بر درمان شناختی-رفتاری مبتنی بر ذهن آگاهی را بر نمرات مهارت‌های ارتباطی پس‌آزمون ارزیابی می‌کند، درحالی‌که نمرات مهارت‌های ارتباطی پیش‌آزمون را کنترل می‌کند. هم‌متغیر (نمرات پیش‌آزمون). $F(1,28)=9.06, p=0.005$ $F(1,28)=9.06, p=0.005$: امتیازات پیش‌آزمون به‌طور قابل‌توجهی امتیازات پس‌آزمون را پیش‌بینی می‌کنند و ۲۴٪ از واریانس را توضیح می‌دهند ($\eta^2=0.24$ $\eta^2=0.24$) اثر گروه (مداخله): $F(1,28)=36.68, p=0.000$ این مداخله تأثیر معناداری بر نمرات مهارت‌های ارتباطی پس‌آزمون داشت. مجزور اتا ($\eta^2=0.57$ $\eta^2=0.57$): نشان‌دهنده اندازه اثر بزرگ است، با ۵۷٪ از واریانس نمرات پس‌آزمون که به مداخله نسبت داده می‌شود. این مداخله به‌طور قابل‌توجهی مهارت‌های ارتباطی گروه آزمایشی را در مقایسه با گروه کنترل بهبود بخشید، حتی پس از تنظیم تفاوت‌های پیش‌آزمون.

بحث و نتیجه‌گیری

اولین فرضیه این مطالعه تأثیر اثربخشی درمان شناختی-رفتاری مبتنی بر ذهن آگاهی بر خودکارآمدی اجتماعی در میان نوجوانان را بررسی کرد. یافته‌ها نشان داد که گروه مداخله نسبت به گروه کنترل، بهبود قابل‌توجهی در خودکارآمدی اجتماعی داشتند که فرضیه را تأیید می‌کند. این نتیجه با مطالعات قبلی انجام‌شده که ظرفیت درمان شناختی-رفتاری مبتنی بر ذهن آگاهی را برای افزایش خودآگاهی، کاهش خودگویی منفی و ترویج الگوهای تفکر سازگارانۀ مورد تأکید قرار داده‌اند، هم‌راستا است (فرهادی و پسندیده، ۱۳۹۹؛ صداقت و همکاران، ۱۴۰۲). یکی از دلایل این بهبود می‌تواند تأکید درمان شناختی-رفتاری مبتنی بر ذهن آگاهی بر پرورش آگاهی از لحظه حال و نگرش‌های غیر قضاوتی باشد که به شرکت‌کنندگان کمک می‌کند احساس ناکافی بودن در تعاملات اجتماعی را پشت سر بگذارند. تحقیقات مشابهی توسط (اسماعیلی و همکاران، ۱۴۰۰) مشاهده کردند که تمرینات ذهن آگاهی استرس و اضطراب را کاهش می‌دهند، که این‌ها موانع مهمی برای تعامل اجتماعی مؤثر هستند و در نتیجه خودکارآمدی را در زمینه‌های اجتماعی افزایش می‌دهند. علاوه بر این، تکنیک‌های ساختاریافته‌ی درمان شناختی-رفتاری مبتنی بر ذهن آگاهی، مانند تنفس آگاهانه و برچسب‌گذاری افکار، به شرکت‌کنندگان این امکان را می‌دهد که کنترل بیشتری بر واکنش‌های عاطفی خود پیدا کنند. این با یافته‌های (حیدریان فرد و همکاران، ۱۴۰۱) همخوانی دارد که نشان‌دهنده بهبودهای قابل‌توجهی در تنظیم هیجانی و اعتمادبه‌نفس اجتماعی پس از مداخلات درمان شناختی-رفتاری مبتنی بر ذهن آگاهی بود. این مطالعه شواهد قوی برای اثربخشی درمان شناختی-رفتاری مبتنی بر ذهن آگاهی در

بهبود خودکارآمدی اجتماعی در میان نوجوانان ارائه می‌دهد. با پرداختن به ابعاد شناختی و عاطفی تعامل اجتماعی، درمان شناختی-رفتاری مبتنی بر ذهن آگاهی به افراد این توانایی را می‌دهد که با اعتمادبه‌نفس و سازگاری بیشتری در محیط‌های اجتماعی خود حرکت کنند. این یافته‌ها پتانسیل درمان شناختی-رفتاری مبتنی بر ذهن آگاهی را به‌عنوان یک مداخله مقیاس‌پذیر در محیط‌های آموزشی و بالینی برای نوجوانان در ایران زیر سؤال می‌برند. تحقیقات آینده می‌تواند بر روی اثرات بلندمدت درمان شناختی-رفتاری مبتنی بر ذهن آگاهی بر خودکارآمدی اجتماعی تمرکز کند و ادغام آن با سایر رویکردهای درمانی را برای حداکثر کردن مزایا بررسی کند. علاوه بر این، اعمال این مداخله در زمینه‌های فرهنگی و اقتصادی مختلف می‌تواند قابلیت تعمیم آن را افزایش دهد.

فرضیه دوم به ارزیابی اثربخشی درمان شناختی-رفتاری مبتنی بر ذهن آگاهی در بهبود خودتنظیمی در میان نوجوانان پرداخت. یافته‌ها بهبود قابل‌توجهی در خودتنظیمی در گروه مداخله نسبت به گروه کنترل را تأیید کردند. این نتایج با مطالعات قبلی در ایران که بر نقش درمان شناختی-رفتاری مبتنی بر ذهن آگاهی در تقویت تعادل عاطفی و پاسخ‌های رفتاری سازگار تأکید دارند، همخوانی دارد. به‌عنوان مثال، مطالعه‌ای توسط شریعت و همکاران (۱۴۰۱) نشان داد که درمان شناختی-رفتاری مبتنی بر ذهن آگاهی به‌طور قابل‌توجهی مهارت‌های تنظیم هیجانی را در نوجوانان بهبود بخشید و به آن‌ها کمک کرد تا استرس و تکانش‌گری را مدیریت کنند. به‌طور مشابه، یافته‌های اکبری و همکاران (۱۴۰۲) گزارش دادند که تکنیک‌های ذهن آگاهی تحریفات شناختی را کاهش داده و توانایی تنظیم مؤثر احساسات را در موقعیت‌های چالش‌برانگیز افزایش می‌دهند. موفقیت درمان شناختی-رفتاری مبتنی بر ذهن آگاهی در این زمینه را می‌توان به اصول اصلی آن نسبت داد، مانند آگاهی بدون قضاوت و توجه متمرکز، که به شرکت‌کنندگان این امکان را می‌دهد که افکار و احساسات خود را بدون غرق شدن در آن‌ها مشاهده کنند. حیدری و همکاران (۱۳۹۹) دریافتند که این رویکرد شدت تجربیات منفی عاطفی را کاهش می‌دهد و مکانیزم‌های مقابله‌ای سالم‌تری را ترویج می‌کند. با ادغام تمرینات ذهن آگاهی در درمان شناختی، شرکت‌کنندگان یک جعبه‌ابزار برای حفظ ثبات عاطفی در زندگی روزمره توسعه می‌دهند. این مطالعه پتانسیل درمان شناختی-رفتاری مبتنی بر ذهن آگاهی را برای بهبود قابل‌توجه خودتنظیمی در نوجوانان برجسته می‌کند و بر ارزش آن به‌عنوان یک مداخله درمانی تأکید می‌کند. نتایج بر اهمیت ادغام درمان شناختی-رفتاری مبتنی بر ذهن آگاهی در برنامه‌های آموزشی و بالینی برای مقابله با چالش‌های مربوط به تنظیم هیجانات و رفتارهای تکانشی در نوجوانان تأکید می‌کنند. تحقیقات آینده باید مزایای بلندمدت درمان شناختی-رفتاری مبتنی بر ذهن آگاهی را در زمینه‌های فرهنگی و اجتماعی-اقتصادی مختلف بررسی کرده و کارایی آن را در ترکیب با سایر رویکردهای درمانی ارزیابی کنند. علاوه بر این، گنجاندن مطالعات پیگیری می‌تواند بینش‌های عمیق‌تری در مورد پایداری اثرات مشاهده‌شده ارائه دهد. فرضیه سوم به ارزیابی اثربخشی درمان شناختی-رفتاری مبتنی بر ذهن آگاهی در بهبود مهارت‌های ارتباطی در میان نوجوانان پرداخت. یافته‌ها نشان‌دهنده بهبود قابل‌توجهی در مهارت‌های ارتباطی در گروه مداخله نسبت به گروه کنترل بودند. این با مطالعات قبلی در ایران که بر توانایی درمان شناختی-رفتاری مبتنی بر ذهن آگاهی در تقویت تنظیم عاطفی، کاهش اضطراب ارتباطی و بهبود مهارت‌های تعامل اجتماعی تأکید دارند، همخوانی دارد. به‌عنوان مثال، رفیع و همکاران (۲۰۲۰) دریافتند که درمان شناختی-رفتاری مبتنی بر ذهن آگاهی به‌طور قابل‌توجهی توانایی بیان افکار و احساسات را به‌ویژه در زمینه‌های اجتماعی بهبود بخشیده است. با پرداختن به تحریف‌های شناختی و پرورش آگاهی بدون قضاوت، درمان شناختی-رفتاری مبتنی بر ذهن آگاهی پایه‌ای حمایتی برای ارتباط واضح و قاطع ایجاد می‌کند. به‌طور مشابه، تحقیقات هاتمیان و همکاران (۲۰۲۰) تأکید کردند که تمرینات ذهن آگاهی حساسیت به اضطراب را کاهش می‌دهند و در نتیجه توانایی شرکت در گفت‌وگوهای معنادار و مؤثر را بهبود می‌بخشند. نتایج را می‌توان به رویکرد ساختاری درمان شناختی-رفتاری مبتنی بر ذهن آگاهی در ترویج آگاهی از لحظه حال و افزایش انعطاف‌پذیری شناختی نسبت داد. همان‌طور که محمد پور و همکاران (۲۰۲۰) اشاره کرده‌اند، شرکت‌کنندگانی که تمرینات مبتنی بر ذهن آگاهی را انجام می‌دهند، از وضوح عاطفی و خودآگاهی بیشتری گزارش می‌دهند که برای ارتباطات بین فردی مؤثر حیاتی هستند. این یافته‌ها توانایی درمان شناختی-رفتاری مبتنی بر ذهن آگاهی را در توانمندسازی شرکت‌کنندگان با ابزارهایی برای مدیریت موقعیت‌های اجتماعی پیچیده با اطمینان نشان می‌دهند. این مطالعه نقش مهم درمان شناختی-رفتاری مبتنی بر ذهن آگاهی در بهبود مهارت‌های ارتباطی در میان نوجوانان را تأیید می‌کند. نتایج نشان‌دهنده پتانسیل آن به‌عنوان یک مداخله

قابل دسترس و مؤثر برای مقابله با چالش های مرتبط با ارتباطات در محیط های درمانی و آموزشی هستند. تحقیقات آینده باید قابلیت کاربرد درمان شناختی-رفتاری مبتنی بر ذهن آگاهی را در زمینه های فرهنگی و اجتماعی-اقتصادی مختلف بررسی کرده و ادغام آن با سایر رویکردهای درمانی را ارزیابی کنند. علاوه بر این، پیگیری های بلندمدت می توانند بینش های عمیق تری درباره پایداری این مزایای ارتباطی ارائه دهند.

منابع

- اسماعیلی، م.، محمود علیلو، م.، بخشی پور، ع.، شریفی، م. (۱۴۰۰). اثربخشی درمان شناختی مبتنی بر ذهن آگاهی بر اضطراب اجتماعی و نگرش های ناکارآمد نوجوانان. *مجله مطالعات روان شناختی*، ۲(۵)، ۳۴-۱۸.
- اکبری، ع.، زارعی، س. (۱۴۰۲). تأثیر درمان شناختی مبتنی بر ذهن آگاهی بر بهبود توانایی های تنظیم هیجان و کاهش استرس. *فصلنامه مطالعات روانشناسی*، ۱۰(۲)، ۷۱-۸۴.
- حسینی، ف. و رضوی، م. (۱۴۰۰). بررسی رابطه مهارت های ارتباطی با سازگاری اجتماعی در نوجوانان. *پژوهش های روانشناسی بالینی و مشاوره*، ۱۱(۱)، ۱۱۲-۱۲۸.
- حیدری، س.، منصوری، ب. (۱۳۹۹). اثربخشی درمان شناختی مبتنی بر ذهن آگاهی بر کاهش نشخوار فکری و بهبود نظم هیجانی نوجوانان. *مجله تحقیقات روان شناختی ایران*، ۶(۱)، ۶۳-۷۸.
- حاتمیان، پ.، حیدریان، س.، و احمدی، م. (۲۰۲۰). اثربخشی درمان شناختی مبتنی بر ذهن آگاهی بر تنظیم هیجان و حساسیت به اضطراب در افراد با سابقه بیماری قلبی. *مجله ایرانی پژوهش های توان بخشی در پرستاری*، ۶(۳)، ۶۵-۵۹.
- حیدریان فرد، ز.، بخشی پور، ب.، فرامرزی، م. (۱۴۰۱). اثربخشی درمان شناختی مبتنی بر ذهن آگاهی بر اضطراب اجتماعی و خودکارآمدی اجتماعی دانشجویان. *فصلنامه مطالعات روانشناسی بالینی*، ۲۱(۶)، ۱۵۱-۱۷۵.
- خلیلی، ا. (۲۰۲۱). تأثیر مداخله های گروهی مبتنی بر درمان شناختی-رفتاری بر خودتنظیمی در دانش آموزان دبیرستانی. *مجله روان شناسی بالینی*، ۱۲(۳)، ۳۱-۴۴.
- زمانی، م. (۲۰۲۳). بررسی رابطه بین خودکارآمدی اجتماعی و مهارت های ارتباطی در دختران نوجوان ایرانی. *مجله علوم تربیتی*، ۱۴(۲)، ۱۵-۳۰.
- رفیعی، م.، صباهی، پ. و مکوند حسینی، س. (۲۰۲۰). اثربخشی درمان شناختی مبتنی بر ذهن آگاهی بر مهارت های اجتماعی و انعطاف پذیری روانی در نوجوانان. *مجله روانشناسی پیری*، ۶(۲)، ۱۶۳-۱۴۹.
- شریعت، م.، اکبری، ن. (۱۴۰۱). بررسی تأثیر درمان شناختی مبتنی بر ذهن آگاهی بر تنظیم هیجانات نوجوانان. *مجله روانشناسی بالینی*، ۱۸(۳)، ۴۵-۵۸.
- صادقی، م. و نوری، ا. (۱۴۰۲). در بهبود سلامت روان نوجوانان: مروری بر مطالعات اخیر. *فصلنامه پژوهش های نوین روان شناختی*، ۱۴(۲)، ۱۳۴-۷۱۵.
- فرهادی، م.، پسندیده، م. (۱۳۹۹). اثربخشی درمان شناختی مبتنی بر ذهن آگاهی (MBSR) در کاهش استرس، اضطراب و افسردگی و افزایش خودکارآمدی در بیماران مبتلا به مولتیپل اسکلوزیس. *مجله روانشناسی بالینی و شخصیت*، ۲(۱۵)، 7-15.
- محمد پور، س.، تاجیک زاده، ف. و محمدی، ن. (۲۰۲۰). کارایی درمان شناختی مبتنی بر ذهن آگاهی بر افسردگی، نشخوار فکری و نگرش های ناکارآمد در زنان باردار. *روانشناسی بالینی و شخصیت*، ۱۶(۱)، ۱۹۸-۱۸۷.
- محمودی، ر.، کریمی، ف. و صادقی، م. (۱۴۰۱). بررسی اثربخشی مداخلات مبتنی بر MBCT بر سلامت روان نوجوانان: مرور سیستماتیک و متاآنالیز. *فصلنامه پژوهش های روان شناختی*، ۱۳(۳)، ۲۰۱-۲۲۰.
- Bandura, A. (2019). Theoretical foundations of self-efficacy. *New York: Psychology Press*.
- Johnson, C., Burke, C., Brinkman, S., & Wade, T. (2021). Development and validation of a multifactor mindfulness scale in youth: The Comprehensive Inventory of Mindfulness Experiences-Adolescents (CHIME-A). *Psychological Assessment*, 33(1), 1-15.

- Kleppang, A. L., Steigen, A. M., & Finbråten, H. S. (2023). Explaining variance in self-efficacy among adolescents: the association between mastery experiences, social support, and self-efficacy. *BMC Public Health*, 23, 1665.
- Lee, S. Y., & Kim, H. J. (2020). Social self-efficacy and academic adjustment in Korean adolescents. *International Journal of Psychology*, 55(2), 225-233.
- Moradi, A., Neshat-Doost, H. T., & Taher-Neshat-Doost, H. (2023). Communication skills training and emotional intelligence in Iranian adolescent girls. *Journal of Child and Family Studies*, 32(4), 1012-1024.
- Perry-Parrish, C., Copeland-Linder, N., Webb, L., Shields, A. H., & Sibinga, E. M. (2022). Improving self-regulation in adolescents: current evidence for the role of mindfulness-based cognitive therapy. *Adolescent Health, Medicine and Therapeutics*.
- Schanche, E., Vøllestad, J., Visted, E., Svendsen, J. L., Osnes, B., Binder, P. E., & Sørensen, L. (2019). The effects of mindfulness-based cognitive therapy on risk and protective factors of depressive relapse – a randomized wait-list controlled trial. *BMC Psychology*, 8, 57.
- Schunk, D. H., & Zimmerman, B. J. (2020). *Motivation and Self-Regulated Learning: Theory, Research, and Applications*.
- Thompson, R. L., Anderson, K. M., & Davis, S. J. (2024). Mindfulness-based interventions for adolescents: Current trends and future directions. *Clinical Child and Family Psychology Review*, 27(1), 45-67.
- Trzeri, S., & Ghomrani, A. (2024). Group-based mindfulness interventions for improving social skills in adolescents: A randomized controlled trial. *Journal of Clinical Psychology*, 80(2), 245-259.
- Wang, Y., Liu, J., & Zhang, X. (2022). Self-regulation and academic performance among Chinese adolescents: A longitudinal study. *Learning and Individual Differences*, 93, 102089.
- Zhang, D., Lee, E. K. P., Mak, E. C. W., Ho, C. Y., & Wong, S. Y. S. (2021). Mindfulness-based interventions: an overall review. *British Medical Bulletin*, 138(1), 41-57.
- Zhang, L., & Chen, W. (2021). Mindfulness-based cognitive therapy for depression in adolescents: A systematic review and meta-analysis. *Journal of Affective Disorders*, 282, 1095-1104.
- Zhang, L., Ren, Z., Jiang, G., Hazer-Rau, D., Zhao, C., & Shi, C. (2021). Executive function and resilience as mediators of adolescents' perceived stressful life events and school adjustment. *Frontiers in Psychology*, 11, 1152.

The Effectiveness of Group Interventions Based On Mindfulness-Based Cognitive Behavioral Therapy in Enhancing Social Self-Efficacy, Self-Regulation, and Improving Communication Skills among Girls Aged 16 To 19

Sepideh Alavi²⁶, Mahnaz Elahinejad²⁷, Arslan Khan Mohammadi²⁸

Abstract

This study examined the effectiveness of group-based mindfulness-based cognitive therapy (MBCT) interventions in improving social self-efficacy, self-regulation, and communication skills in adolescent girls aged 16 to 19. A quasi-experimental study with a pre-test/post-test design was conducted. With 30 participants who were selected through purposive sampling and divided into two groups, experimental (n = 15) and control (n = 15), it was conducted. The intervention group underwent an eight-week mindfulness-based cognitive therapy program. Data collection included self-efficacy, self-regulation, and communication skills questionnaires that were administered before and after the intervention. A simultaneous analysis of variance was used to evaluate the impact of the intervention. The results indicated significant improvements in all three areas for the intervention group compared to the control group. Social self-efficacy scores significantly improved, indicating increased confidence in social interactions and reduced anxiety. The results of self-regulation indicated an increase in emotional control and a decrease in impulsivity. Additionally, the scores in communication skills indicated improvements in clarity, assertiveness, and active listening abilities. The findings indicate that mindfulness-based cognitive therapy is an effective approach for addressing psychological and social challenges during adolescence. Integrating mindfulness-based cognitive therapy into educational and therapeutic frameworks can offer significant benefits for personal and interpersonal development.

Keywords: Mindfulness-Based Cognitive Therapy, Social Self-Efficacy, Self-Regulation, Communication Skills.

²⁶ Master's Student, Clinical Psychology, Islamic Azad University, Ayatollah Amoli Branch

²⁷ Assistant Professor, Psychology, Islamic Azad University, Ayatollah Amoli Branch (Corresponding Author)

²⁸ Assistant Professor, Psychology Department, Ayatollah Amoli Branch, Islamic Azad University, Amol, Iran